

ment, det er skabt på. Men vi ved også, at mens markedet kan være en udmærket tjener, så er det en frygtelig ond herre, hvis det er markedet, der styrer.

Derfor er det meget afgørende, at vi får styrket den politiske del af EU, så vi rent faktisk er i stand til at hegne markedet ind, så det ikke er markedet, der styrer os, men os, der styrer markedet.

Jeg vil godt prøve at gøre det lidt konkret med et enkelt eksempel, som heldigvis også offentligt har været diskuteret meget herhjemme. Det er begrebet såkaldt berigelse af fødevarer, hvor vi har måttet acceptere, at vi er blevet nedstemt på, at man kan få lov til at tilsætte vitaminer og faktisk noget, der i virkeligheden er medicin, til fødevarer, og så står forbrugerne der og må selv vælge det her fra. Det er en fuldstændig urimelig situation.

Det er et af de steder, hvor vi skal gå ind og sige, at det er her, vi må have en indhegning af markedet. Der går det altså ikke at sige, at det her bare er harmonisering, og virksomhederne skal have lov til at sælge deres varer uden nogen som helst forhindringer. Det går ikke. Det her må landene selv bestemme.

Vi er dybt uenige om det i EU. Nogle lande synes, det er fremragende. Store befolkningsgrupper synes, det er fremragende. Jeg er ret sikker på, at den største del af den danske befolkning aldeles ikke synes, det er fremragende.

Det er et eksempel på, hvor vi må hegne markedet ind, sådan at vi har et EU, hvor det ikke er markedet, der løber af med os, og hvor vi også har folkelig opbakning til EU. For det er jo fuldstændig afgørende at have det.

Det fjerde, jeg godt vil trække frem, er muligheden for at bruge det forstærkede samarbejde. Det har mest været omtalt i forbindelse med sikkerhedspolitikken, men er der egentlig noget i vejen for, at vi kunne bruge det på andre områder? Som eksempel kunne man sige, at et vist antal lande i EU går sammen om at stille skrappe krav til f.eks. bilers energieffektivitet og på den måde skaber et delmarked, som ikke diskriminerer mellem den ene eller den anden virksomhed, for de har alle sammen lov til at komme ind på det marked. De skal bare leve op til nogle skrappe normer.

Modellen kender vi fra USA, hvor staten Californien har retten til at sætte højere standarder og stille skrappe krav, og så kan andre delstater tilslutte sig. Det synes jeg faktisk er et interes-

sant perspektiv at arbejde med som en mulighed i EU også.

Det femte, jeg vil trække frem, er åbenhed og gennemsigtighed. Om 2 dage vedtager vi med bred enighed her i Folketinget, at Danmark støtter, at lobbyisme skal registreres, at det skal være obligatorisk at være lobbyist i EU's system, og at der skal være fuld offentlig indsigt i det. Det synes jeg er virkelig positivt.

Vi har for nylig i bred enighed vedtaget, at vores udvalgsråd skal være åbne. Det er også virkelig et godt fremskridt. Næste etape bliver så at få vores fagudvalg inddraget meget stærkere, end de er i dag. Fru Lone Dybkjær var også inde på det.

Det, vi laver i Europaudvalget, er jo, uanset hvordan man vender og drejer det, og om man kan lide ordene, lovgivning, som minder meget om indenrigspolitik. Med så mange sager holder det ikke med, at det ikke bliver forankret ordentligt i fagudvalgene. Det er simpelt hen nødvendigt for os, at vi får fagudvalgene og vores kolleger i fagudvalgene inddraget meget stærkere i det her arbejde for at kunne gå i dybden med sagerne.

I det forslag til vedtagelse, der er fremsat fra fem partier, er det også understreget, at vi arbejder for åbenheden. Det er noget, man kan gøre her og nu. Det afhænger jo ikke af forfatningstraktaten. Det kan fint, som der også står i vedtægelsen, foregå parallelt. Der skal simpelt hen sættes skub i den her udvikling.

Kl. 16.45

Der er mange ting, der kan gøres: skabe større indsigt i arbejdsgrupper i EU; skabe større indsigt i komiteer, så man ved, hvem der sidder i dem, og for komiteernes vedkommende også større indsigt i de videnskabelige arbejder, de baserer sig på, så man kan komme med en kritik, komme med et modsvar og få en dialog om det. Det er simpelt hen for lukket, som det foregår i øjeblikket.

Vi finder det også meget vigtigt, at vi får ændret komitéprocessen, sådan at de enkelte lande med et simpelt flertal kan sige nej til disse embedsmandskomiteer, altså at politikerne med et simpelt flertal kan sige nej, hvis det, der bliver indstillet, er noget, der antaster det enkelte lands opfattelse af, hvad der er vitale interesser inden for f.eks. sundhed, fødevarer og miljø. Det er en væsentlig del af et demokratisk politisk system, at en embedsmandskomite ikke siger, at her skal der være et kvalificeret flertal,